

Barcelona, 27 febrer del 1954

UAB Calc / 0340
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills:

Em disposava a respondre la vostra carta del dia 8, quan ens arri-
va la del 20, -tan plena de bones notícies! Així puc respondre les dues, abans
d'emprendre el viatge que de consuetud faig cada any a Madrid, vers on sor-
tiré, passant per València, el prop-vinent dilluns, dia primer de març.

La mare ha estat contentíssima de la vostra darrera lletra. L'ha relle-
git mantes vegades i li farà companyia durant la meva absència, - una quin-
ze dies!... Des de València i des de Madrid, us adreçaré encara que només si-
guin un parell de postals. Després, de retorn, em penso que tindré ocasió de
contestar llargament alguna altra carta vostra que mentrestant haurà arribat,
i la mare hi afegirà tot allò que desitja dir-vos. Avui no pot ésser, ~~em~~ per
la necessitat de no aturar aquestes ratlles fins que ho pugui fer.

No podeu imaginar la emoció, la trista emoció, que produeix anar coneixent
uns nets tan bonics i espavilats, només que per referències i fotografies...!
Res no pot fer més desesperada la nostra angoixa, que el no poguer véncer els
entrebancs que ens priven de poguer abraçar físicament, i malcriar practica-
ments aquests bocins del nostre cor, que qui sap si arribarem a veure, ni com
seràn, quan, si Déu ho permet, els podrem estrenyer entre els nostres braços.
No ens entristim, però! Jo és un goig íntim, inexplicable, anar-nos-els imagi-
nant, amb intuïció infal·lible, i conèixer llur caràcter: el bonès d'en Rai-
món, l'entenimentada Glòria, la trapacera Teresa...! Bé, no ens entristim, he
dit i ho repeteixo. Els podeu pujar amb folgança i d'acord amb els nostres
costums, i això cal agrair-ho a Déu, que encara ens reserva, hi confio, la su-
prema felicitat de viure junts. La mare ja us en parlarà en una propera avi-
nentesa...

Ahir en Janés, per telèfon, va prometre enviar-me a Madrid una carta que
m'ha de franquejar les portes de la censura. No me la pogue lliurar ahir ma-
teix perque sortia cap a Pamplona, fent de seguici del Club Barça, on d'aume-
ge hi juga una partida decisiva. Creu que faré els possibles per a resoldre
la situació del teu llibre. Ja et diré quelcom.

L'Oller i Rabassa viu al carrer de Mallorca, nº 295, lr. Estarà molt con-
tent si li escrius. Et considera molt, com escriptor.

Aquí fa bon temps. Hom diria que la primavera s'ha anticipat, sense tran-
sició. Després de les nevades d'aquests darrers dies, que han assolat els ta-
ronges, els ametllers i tota altra mena de plantes primícies, s'ha presentat
el bon temps, com penedit, i com si volgués remeiar allò que ja no te remei.
El mateix passa amb l'angoixosa crisi que patim... Ningú no podria adonar-se'n
pels signes externs, i, menys encara, llegint els diaris. Però els botiguers i
els industrials la conèixen, i fan mans i mànegues per a resistir-la..

La setmana passada enterrarem el pare de Carles Sala. Em penso que ja us
haurà arribat la trista nova. Per si no, t'ho dic perque li trametis el teu
condol. Dies abans ens entrevistarem i em parlà del teu article dedicat a Tri-
adú, a P.B. Em va prometre deixar-me'l llegir.

Incloc 4 fulls de GAELI. Per acabar compte que me'n falte copiar una tren-
tena (exactament 5x 153 quartilles de l'original. Si no surt cap entrebanc,
calculo acabar per tot el mes de maig.

L'únic ~~seu~~ retrat del Joan amb ulleres no va resultar gaire reeixit.
Per treure el títol de Batxiller, necessari per a emprendre les disciplines
d'estudis superiors, fou suficient. Se'n farà fer tot seguit un altre, que
t'enviaré, possiblement, des de Madrid.

Acabo el paper i el temps.